

Dk. David A. deSilva , Waebrania, Kikao cha 14, Mambo Muhimu ya Kuhubiri juu ya Waebrania Leo

© 2024 David deSilva na Ted Hildebrandt

Katika kipindi hiki cha mwisho, tutaangalia vipengele kadhaa vya mwandishi wa tangazo la Kiebrania kwa Wakristo katika kizazi chetu na kile ambacho mahubiri haya yametangaza kwa Wakristo katika kila kizazi. Ingawa unaweza kupata mawazo mengi zaidi mahususi ya mahubiri ya kuwahubiria Waebrania wote katika ufafanuzi wangu, Uvumilivu na Shukrani, na kitabu changu cha hivi karibuni zaidi, Waebrania, Neema, na Shukrani, nataka kulenga hapa tu maneno makuu matano ambayo mwandishi wa Waebrania anaendelea kuzungumza nasi na kwa makutaniko yetu tunapoendelea na kazi yake ya kuwaita ndugu na dada zetu leo. Mkiisikia sauti yake, msifanye migumu mioyo yenu.

Neno la kwanza kama hilo ni, usipoteze kipaumbele cha kwanza cha maisha. Wakristo ambao mwandishi alihutubia walikuwa wakisikia jumbe nyingi kutoka kwa majirani zao, zikiwakatisha tamaa ya kuwekeza katika kumfuata Yesu. Katikati ya sauti hii, mwandishi anawakumbusha wasikilizaji wake kwamba Mungu alisema.

Katika Yesu, Mungu alitoa ufunuo kamili zaidi wa Mungu ni nani. Katika Yesu, mafunuo yote ya awali ya Mungu yanakuja pamoja na uwazi na ukamilifu. Katika Yesu, Mungu anaahidi ukombozi kutoka kwa nguvu zote za kifo na umilele wa utukufu.

Mbele za Mungu, huu ni ujumbe ambao lazima utangulie kila ujumbe mwingine maishani mwetu. Mhubiri angekuwa na kipaumbele chetu cha kwanza kuwa kuitikia neno ambalo Mungu amesema na bado analisema. Hii ni mada inayoendelea katika mahubiri yake yote kama kiitikio.

Jinsi mtu anavyoitikia ujumbe unaonenwa na mwana, iwe mtu anafanya moyo kuwa mgumu au la anaposikia sauti ya Mungu, ikiwa neno jema la Mungu limetoa jibu linalofaa au la. Haya ni mambo ya uzima na mauti, ya hukumu ya milele na ukombozi wa milele kwa mwandishi huyu. Mhubiri aliona ni muhimu kuisitiza mikondo ya msingi ya mtazamo wa ulimwengu wa Kikristo, ambayo inafanya hili kuwa kipaumbele cha juu.

Na bila shaka tutaona ni muhimu kufanya vivyo hivyo, ikiwa si kwa maneno sawa, katika urekebishaji upya ambao una mantiki ndani ya utamaduni wa kusanyiko letu. Kila kitu kinachoweza kuonekana ni ukweli wa muda. Mbingu na dunia zinazoonekana hazina wakati ujao, bali zitatikiswa na kuondolewa katika siku ile kuu ambayo Mungu ameweka.

Zaidi ya dunia inayoonekana na mbingu imesimama ulimwengu wa milele ulio bora zaidi, mbingu yenyewe, kama mwandishi wa Waebrania anavyosema. Hili ndilo eneo ambamo uwepo kamili wa Mungu unafurahiwa na majeshi ya malaika na Kristo aliyetukuzwa. Kwa mtazamo wetu, ni ulimwengu unaokuja, sio kwa maana kwamba haupo tayari, lakini kwa maana kwamba bado haujafunuliwa kwa wanadamu na uzoefu na sisi.

Kwa sababu ufalme wa Mungu pekee ni wa milele, kila kitu ambacho ni mali yake ni bora zaidi. Huko, tutapata mali bora na ya kudumu.

Tutapata nchi bora zaidi kwa sababu nchi ya mbinguni na ufalme usiotikisika ambao ndani yake unasimama mji wetu wa kudumu. Hapa ndipo mahali pa pumziko la Mungu ambamo Mungu ametualika na kwa ajili yake jua limetutakasa. Mwandishi wa Waebrania anatuhimiza tuishi hapa ili tukaribishwe huko.

Ikiwa tunachukua ahadi hii kwa uzito, lazima tukubaliane na mshairi na mhubiri wa karne ya 17 John Donne, ambaye alisema kwamba kila dakika ya maisha haya inategemea mamilioni ya miaka ijayo. Na kwa hivyo tutakuwa na hakika kwamba hatutaacha njia fupi, tukiweka uadilifu wetu na ahadi zetu kwa Mungu kwa ajili ya raha na shughuli ndogo. Hatari kwa wengi wetu si kwamba tutashindwa kumpokea Kristo.

Badala yake, kuhusu baadhi ya wasomaji wa kwanza wa Waebrania, hatari ni kwamba tutapata lengo la wasiwasi wetu wenyewe na, kwa hiyo, vipaumbele vyetu vinarudi nyuma kwenye hali yetu katika ulimwengu huu wa muda. Kuna njia nyingi ambazo wanafunzi wanaweza kukengeushwa wasifanye itikio lao kwa neno la Mungu kuwa jambo kuu maishani mwao. Hali ya wale waliohutubiwa inaungana moja kwa moja na hali ya Wakristo wengi ulimwenguni pote ambao kwa kweli shindano lao limekuwa na linatishia kuwa la damu.

Kupitia matusi, dhuluma, kunyimwa kiuchumi, vitisho, mateso, na hata kuuawa, jamii nyingi hujaribu kuwafanya wanafunzi waondoe mwitikio wao kwa Mungu kwa tamaa ya kushikilia uhuru, familia, na hata maisha yenyewe. Ingawa mnyanyaso huenda usituguse wengi wetu katika ulimwengu wa Magharibi, sisi pia tunashawishiwa kwa ukawaida kuuza haki yetu ya mzaliwa wa kwanza kwa mlo mmoja, kama Esau, tunapofanya jitihada zetu za kwanza na bora zaidi kujiwekea hazina duniani. Ni wakati gani, nguvu, na mali zinazotumiwa ili kusitawisha uhusiano wetu pamoja na Mungu, kujiwekeza katika utumishi wenye maana katika jina la Mungu, na kuwatia nidhamu waamini wachanga, kutia ndani watoto wetu wa asili, ili kupata bidhaa bora na za hali ya juu ili kuboresha ubora wa maisha unaoendelezwa na vyombo vya habari na kuimarishwa na majirani na marafiki wenye mawazo ya kilimwengu, au kwa ajili ya kupandisha cheo? Ni mara ngapi tunajikuta tumekengeushwa na kufuatia mambo na mahangaiko ambayo hayana chochote cha kuchangia katika kuwa kama Kristo, ambayo haitoi nafasi za kuchangia kwa maana katika maisha ya wengine?

Mhubiri wa Waebrania anatukumbusha kila kona kwamba mali zote hizo ni za ulimwengu wa muda, wa ulimwengu ambao haudumu bali umekusudiwa kutikiswa pamoja na wote ambao wamejenga maisha yao juu yake.

Tunapewa ishara za onyo. Tunapaswa kutambua katika hali tete ya masoko ya kimataifa na mipango ya kisiasa urahisi ambao amani isiyo na utulivu huzuka na kuwa mzozo kamili, utiifu wa uzoefu wa binadamu kwa uhalifu na maafa ya asili. Hizi zote ni dalili za kuyumba kwa msingi na kutokutegemewa kwa mambo yote ya kidunia.

Mhubiri wa Waebrania anatualika kutazama kwa muda mrefu na kwa bidii ukweli huu na kuelewa kwamba ni urafiki wa Yesu na kufuatia kazi ambayo italeta heshima moja machoni pa Mungu, ambayo, labda kwa kejeli, peke yake hutoa usalama hata katika ulimwengu huu unaoonekana, wenye hali tete. Tena, tunarudi kwenye umuhimu wa kuitikia kwa uaminifu neno lililonenwa na Mwana. Kama Yesu mwenyewe alivyosema kuelekea mwisho wa Mahubiri ya Mlimani katika Mathayo, wale wote wanaosikia maneno yangu haya na kuyafanya watafananishwa na mtu mwenye busara aliyejenga nyumba yake juu ya mwamba.

Hii ndiyo maana ya kuishi kwa imani katika Waebrania. Imani hapa sio tu juu ya imani lakini juu ya kufanya maamuzi muhimu katika maisha yetu ya kila siku kulingana na mtazamo mpana zaidi ambao unatazama ukweli usioonekana na ukweli wa siku zijazo kama dira ya mashauri yetu yote. Imani hutenda kana kwamba ahadi zote za Mungu ni za kweli na zenye kutegemeka.

Imani daima huamuru maisha kwa nia ya kumpendeza Mungu na kukaza mwendo kuelekea urithi ambao Mungu ameahidi badala ya kugharamia ujira mdogo ambao ulimwengu huwapa waja wake. Imani hujibu hali za ulimwengu huu kwa mtazamo wa kuingilia kati kwa Mungu wakati ujao na kupokea ahadi za Mungu, pamoja na ukweli usioonekana zaidi ya ulimwengu huu. Mashujaa wa Waebrania 11 walikuwa na vipaumbele vyao sawa, na mifano yao inaendelea kuangazia njia iliyo mbele yetu na makutaniko yetu.

Neno la pili ambalo mhubiri wa Waebrania angeendelea kusema nasi na makutaniko yetu ni kwamba usisahau kile ulicho nacho katika Kristo. Tunaye kuhani mkuu ambaye amevuka mbingu. Tuna nanga kwa roho.

Tunayo madhabahu. Mhubiri hanyooshi karoti tu mbele ya kutaniko lililozingirwa ili kuwasukuma kwenye ulimwengu wa milele. Pia anaashiria cornucopia inayofurika ambayo hubeba nayo katika safari yao.

Wanapaswa daima kuwa na njaa ya kuingia katika uwepo kamili wa Mungu, lakini kwa hakika hawana utapiamlo au kuzimia njiani. Kukaa juu ya kile ambacho waamini tayari wanacho katika Kristo na pengine kile ambacho waamini wanapaswa kuruhusu kuwa na matokeo kamili zaidi katika maisha yao ni mkakati muhimu katika mahubiri

haya kwa ajili ya kuwezesha uaminifu na kuwakumbusha wanafunzi katika kila zama kwa nini kushikilia itikio la uaminifu na utiifu kwa Mungu inabakia kuwa njia yenye thawabu zaidi ya kutenda. Tuna nanga kwa roho zetu.

Waebrania 6:19, na 20. Mojawapo ya mahitaji ya msingi zaidi ambayo wanadamu wanayo ni usalama na utulivu. Ni baada tu ya kujua kwamba tunaweza kujenga maisha yetu kwa usalama ndipo tunapoendelea na biashara ya kujenga maisha hayo.

Mhubiri anatangaza kwamba tuna usalama kamili na utulivu kamili katika Yesu kwa sababu, kama anavyoweka katika 13:8, Yesu Kristo ni yeye yule jana na leo na hata milele. Katika ufunguzi wa mahubiri, mhubiri alitangaza kwamba dunia na mbingu zitaangamia, lakini wewe unabaki. Watabadilishwa, lakini ninyi ni sawa.

Kwa hivyo mwandishi ameweka mabano kwa mahubiri yake kwa ulinganifu kati ya msingi unaotegemeka wa kuaminiana ambapo mtu anaweza kujenga maisha yake na misingi isiyotegemewa ambayo husababisha hasara kwa wale wanaojenga juu yake. Usawa katika maandiko haya yote mawili, 1:12 na 13:8, ina maana ya kudumu. Ni kinyume na kubadilika na kutoaminika.

Msemaji wa Kirumi wa mwishoni mwa karne ya kwanza na mwanzoni mwa karne ya pili, Dio Chrysostom, anatoa maandishi ya kulinganisha yenye kusaidia sana katika muktadha wa hotuba yake kuhusu kutoaminiana, akilalamika kwamba kwa wanadamu, hakuna uthabiti au ukweli hata kidogo. Dio anaandika kwamba kile ambacho mtu amesema kuhusu bahati kinaweza pia kusemwa kuhusu wanadamu, yaani, hakuna mtu anayejua kuhusu mtu yeyote ikiwa atabaki kama yeye hadi kesho. Watu hukiuka ahadi wanazowekeana wao kwa wao na kupeana ushauri tofauti na wakiadini njia moja inafaa, huishia kufuata nyingine.

Mhubiri wa Waebrania anataka wasomaji wake wajue kwamba wanaweza kumwamini Yesu. Upendeleo wa Yesu haupo leo na umepita kesho kama upendeleo wa watu wasioaminika. Badala yake, upendeleo wake daima uko kwa waaminifu wake, na hii inakuwa chanzo cha utulivu wa nyoyo za waumini.

Yule ambaye ameahidi ni mwaminifu au mwenye kutegemeka. Kwa kweli, Yesu atathibitika kuwa mwenye kutegemeka zaidi, kama nanga thabiti zaidi ya tumaini lao kuliko kitu chochote katika uumbaji wote. Tunaona mara kwa mara ushahidi unaounga mkono shaka ya mwandishi kuhusu kutokutegemewa kwa mambo ya ulimwengu huu.

Katika karne hii, tumeona uchumi ukiyumba sana, wakati mwingine kufurahisha, wakati mwingine kuwatia hofu wawekezaji. Magaidi wametufundisha jinsi tulivyo hatarini kwa njia nyingi. Maisha yenyewe ni tete.

Kimbunga kimoja kinaweza kuinua maisha ya mamia ya familia. Usalama, msingi wa kuaminika, nanga ya roho. Habari njema ni kwamba Yesu atakuwa mambo haya yote kwetu sasa na hata milele.

Kuchukua mafundisho ya Yesu kwa uzito na kujenga maisha yetu karibu nayo hutupatia msingi usiotikisika wa maisha hayo. Katika Kitabu cha Maombi ya Kawaida kinachotumiwa na Kanisa la Maaskofu, kuna maombi kwa ajili ya Jumapili ya tano ya Kwaresima ambayo ina makutano wanaomba ombi hili. Wajalie watu wako kupenda unachoamuru na kutamani kile unachoahidi ili kwamba kati ya mabadiliko ya haraka na tofauti ya ulimwengu, mioyo yetu kwa hakika iweze kusawazishwa ambapo furaha ya kweli inapatikana.

Yesu ndiye msingi unaotegemeka, na ameingia katika milki ya Mungu kwa niaba yetu ili kuwa nanga kwa ajili yetu huko na kutengeneza mioyo yetu mahali ambapo furaha ya kweli inaweza kupatikana. Pia tunaweza kupata usaidizi wote tunaohitaji. Mhubiri wa Waebrania hutia moyo kutaniko lake kwamba Mungu aweza kuendelea kuwategemeza kupitia matukio yao wenyewe ya jangwani na kuweza kuwatayarisha washinde licha ya uadui wa ulimwengu.

Hawakuachwa peke yao katika mapambano yao. Wana zaidi ya midomo migumu ya juu na kujitolea kwa kibinafsi kuwamaliza. Wana uwezo wa kupata rasilimali zote na usaidizi ambao Mungu Mweza Yote anaweza kuwasimamia na kuwatumia.

Rasilimali za ndani za nguvu za kiroho, hakikisho, na faraja. Rasilimali za nje za misaada ya kimwili, utunzaji wa upendo, na kitia-moyo kinachotolewa na waamini wenzao katika kuitikia uhamasishaji wa Mungu wa karama za Mungu mwenyewe. Hakuna changamoto kwa imani kubwa sana hivi kwamba Mungu hawezi kuandaa njia za kuvumilia na kustahimili wale wanaomjia Mungu ili kupata msaada badala ya kurudi nyuma kwa kukosa tumaini.

Maombi, ya mtu binafsi na ya ushirika, ni nidhamu ya kiroho ambayo nguvu na umuhimu wake hauwezi kukadiria. Haki ya kuja mbele za Mungu na kutafuta kibali kwa ajili ya usaidizi wa wakati ufaao inaonyeshwa kuwa mojawapo ya manufaa muhimu zaidi ambayo Yesu alituletea. Yesu pia ndiye chanzo chetu cha uhakikisho kwamba Mungu atatupa msaada tunaohitaji.

Kuwekwa kwa Yesu kuwa kuhani mkuu, mada kuu ya Waebrania, kunaonyesha ahadi inayoendelea ya Yesu kwetu na kuunganishwa kwetu, akiishi daima ili kutuombea, kama mhubiri anavyoiweka katika sura ya 7, mstari wa 25. Yesu anaishi ili kuweka ufikiaji wetu kwa Mungu na msaada wa Mungu wazi na salama. Tunapokabiliana na chaguzi ngumu zinazotaribu kujitolea kwetu kwa Mungu au tunapojikuta tumesalitiwa na udhaifu wetu wenyewe, tunakuwa na uhakika kwamba Yesu anasimama pamoja nasi kwa huruma badala ya macho ya kulaani.

Tuna uhakika kwamba Yesu, ambaye amejua mapambano yale yale na kupata njia ya ushindi, anasimama tayari kutusaidia kubaki waaminifu katika kukabiliana na majaribu na majaribu ambayo yanatupa changamoto. Kwa hivyo, kama mwandishi anavyohimiza, tukimbilie kiti cha upendeleo wakati wowote changamoto hizi zinapotokea na kwa ujasiri tutafute msaada wa mtu ambaye ameshinda majaribu na changamoto hizi kwa niaba yetu. Pia tuna hadhi na heshima ya wito mtakatifu wa ukuhani.

Mhubiri hutusaidia kukumbuka jinsi lilivyo pendeleo la kustaajabisha kwamba tunaweza kuja mbele za Mungu katika ibada na sala wakati wowote, mahali popote, katika hali yoyote, kwa hakika kwa sababu Yesu amekuwa akiishi na anaendelea kuishi kwenye mkono wa kuume wa Mungu, akituombea kwa niaba yetu. Ibada ya Kikristo si kazi ngumu bali ni sehemu ya utekelezaji wetu wa heshima na hadhi ambayo tumepewa na Yesu, ambaye ametufungulia mapendeleo yaliyowekwa rasmi kwa ajili ya makuhani Walawi wa hekalu na Hema pekee. Ibada na sala pia huwa kionjo, kwa kweli, ya kuingia kwetu kwa mwisho katika ulimwengu usiotikisika na uwepo kamili, usio na upatanisho wa Mungu.

Hii inatoa mwelekeo kwa nyakati zetu za maombi na ibada, si tu kama mahali ambapo tunaweza kupata nguvu kwa ajili ya maisha ya kila siku au masuluhisho ya mahitaji ya muda lakini pia kama mlango ambao tunaweza kuanza kuona na hata kupata uzoefu wa mwisho wa safari yetu. Kujiweka wakfu kwa Yesu kwa watu wote kwa damu yake mwenyewe pia kunakomesha kuacha dini, maombi, maombezi, ibada, ushuhuda, ziara, na kuwafikia wataalamu wa huduma. Makutaniko mengi yanaweza kutafuta faraja katika kuthibitisha upya mistari inayotenganisha makuhani na walei, wakijisaidia wenyewe kutokana na wito ambao Yesu ameweka juu yao.

Lakini ikiwa kizuizi cha kumfikia Mungu na mahali patakatifu chini ya haki za agano la kale kilikuwa hali ya kutokamilika ya mambo iliyoshinda kwa gharama kama hiyo kwa Yesu, tunahitaji kuwa waangalifu kwamba sisi, kama watu wa agano jipya, tusifunze maisha yetu ya kidini kulingana na kielelezo cha patakatifu pa kidunia, hekalu la agano la kale na hema. Kipengele muhimu cha injili katika andiko hili ni kwamba kila mwamini, si Wakristo wale tu waliotengwa kwa ajili ya huduma ya wakati wote, amepewa heshima isiyo na kifani ya kuja mbele ya nafsi ya Mungu wakati wowote na heshima ya kutekeleza utumishi ambao Mungu amemwekea au kwa ajili yake. Maisha yote ya kila Mkristo yanaweza kutengwa kuwa matakatifu kwa ajili ya huduma kwa Mungu kupitia ushuhuda, ibada, na matendo ya upendo na kushiriki.

Hizi ndizo dhabihu za kupendeza ambazo kila mmoja wetu ameitwa kuzitoa mbele za Mungu mwishoni mwa mahubiri haya katika Waebrania 13, mstari wa 15 na 16. Neno la tatu ambalo Waebrania hutangaza daima ni hili: usipoteze kile kinachostahili Mungu. Kwa ujumla sisi ni wabinafsi.

Tunafikiria sana juu ya kile tunachostahili, juu ya kupata kile tunachotaka. Tabia hii ya silika kuelekea ubinafsi ndiyo mzizi wa mwelekeo wetu wa kutenda dhambi, kwenye mzizi wa nia mbili ambayo hutufanya tulegee katika ufuasi wetu badala ya kukimbia katika shindano la mbio kwa saburi, tukiwa tumeweka kando kila mzigo, kila kizuizi ambacho kingeweza kutupunguza mwendo. Na hivyo, mhubiri wa Waebrania anatoa tiba yake ya sehemu mbili.

Kuhusu mambo hayo yote tunayotaka, kufuatilia ambayo hutuvuta tusiendeleo katika mbio zetu kuelekea kufanana na Kristo na kuelekea kuwa nyumbani kwa Mungu, mhubiri hutukumbusha mambo hayo yote ambayo tayari tunayo. Tayari tumeshughulikia hilo katika sehemu yetu iliyotangulia. Kuhusu kuhangaikia kwetu kupata haki yetu, kujitosheleza na kujitosheleza, au hata kuwaridhisha wale walio karibu nasi ambao tunatafuta kibali na kibali chao, mhubiri huyo pia anatukumbusha yale yanayomstahili Mungu na kutuambia tuweke hayo kwanza kabisa katika akili zetu mbele ya macho yetu.

Mwenza katika Waebrania kwa wote kwa vile tunayo ambayo tumemaliza kuchunguza ni hebu tuwe nayo. Hebu tuwe na shukrani. Waebrania 12 mstari wa 28.

Kadiri tunavyozidi kufahamu na kuwasaidia waamini wenzetu kufahamu zaidi ukarimu wa ajabu ambao Mungu ametuwekea katika Kristo, ufahamu wetu wa uzito wa kuthamini ipasavyo na kuitikia ukarimu huo kwa neno linalonenwa juani pia huongezeka. Theolojia na maadili, imani na mwitikio, kanuni za imani na maisha ya Kikristo yameshikiliwa pamoja na kutiwa nguvu kwa pande zote katika maneno ya mwandishi kuhusu uhusiano wa neema ulioanzishwa na Kristo na kuhusu wajibu wa mfuasi wa kuthamini uhusiano huu vya kutosha kufanya chochote kinachohitajika kulipa gharama yoyote inayohusika ili kubaki mwaminifu na mtiifu kwa Mungu katika Kristo. Uhusiano kati ya neema na mwitikio ni kiungo, bawaba kati ya theolojia na maadili.

Mwandishi anaomba uzoefu wa ukarimu na wema wa Mungu kama muktadha wa kufanya uchaguzi wa kimaadili. Ingawa mwandishi wetu anafikiria changamoto fulani inayokabili kutaniko, hali ya kisheria ya mahubiri yake inashikilia swali mbele ya wanafunzi katika hali zote. Ni hatua gani katika hali hii ambayo itashuhudia kikamili zaidi uthamini wangu kwa upendeleo wa Mungu nilioonyeshwa na kutoa marejeo kwa Mungu ambayo yangempendeza zaidi, zaidi katika kupatana na makusudi yaliyo asili katika ukombozi wangu? Usikivu wa nusu-nusu kwa uhusiano huu, wakati tunaweka maisha yetu katika anasa na bidhaa za muda, ni dharau kwa mfidhili wetu mkuu kama uasi wa wazi ungekuwa na, kwa hivyo, kila kukicha kama hatari.

Uhusiano huu kati ya neema na mwitikio pia ni kiungo, bawaba kati ya upendo kwa Mungu na upendo kwa jirani kwani mwandishi wa Waebrania anaelekeza mtiririko huu wa shukrani kuelekea matendo ya upendo na huduma kwa waamini wenzako. Mungu hahitaji chochote, na kwa hiyo faida za Mungu kwetu zinatuita tuzae

matunda ya shukrani kwa wale ambao Mungu amewateua, sawa na mfano wa mwandishi katika sura ya 6, mstari wa 7 na 8, kama vile mvua inavyotolewa kutoka juu ili ardhi iweze kuzaa mimea kwa wakulima na kwa wengine wanaoitegemea ardhi, si kwa mtoaji wa mvua. Kwa kweli, ikiwa tunataka uhakikisho kuhusu msimamo wetu na Mungu, mhubiri wa Waebrania hutuelekeza kwenye uwekezaji wetu sisi kwa sisi.

Katika Waebrania 6 mstari wa 10, ni kazi yako na upendo wako uliyouonyesha kwa jina la Mungu kuwahudumia na kuendelea kuwatumikia watakatifu ambao Mungu mwenye haki hatasahau, ukimpa mwandishi angalau uhakikisho kwamba mambo bora zaidi yanayoshikilia wokovu yatakuwa sehemu ya kusanyiko lake mwenyewe. Kuzungumza juu ya neema katika maneno haya ya karne ya kwanza kunaharibu mizigo yetu ya kitheolojia, hasa mfuko mkubwa wa kuokolewa kwa imani dhidi ya kuokolewa kwa matendo au kuokolewa kwa neema dhidi ya matendo. Neema ya bure haimaanishi uhuru wetu wa kutoitikia karama tunazopokea kutoka kwa Mungu kwa moyo, kwa mazungumzo, na kwa matendo ya shukrani yanayolingana na ukarimu wa Mungu na thamani ya zawadi za Mungu.

Tunapohubiri neema katika Waebrania, tunajilazimisha sisi wenyewe na makutaniko yetu kutambua umoja, uzuri, umiminiko wa ngoma ambayo Mungu ameanzisha pamoja nasi na ambayo kwayo Mungu hutafuta kubadilisha kila mtu, kila jumuiya ya imani, na hatimaye ulimwengu kwa ujumla. Mkazo katika Agano Jipya lote juu ya neema na jibu huunganisha kuhesabiwa haki na utakaso, imani, na ufuasi pamoja bila mshono. Michanganyiko ya Mtume Paulo juu ya somo hili ni ya uhakika kabisa na yenye kudai.

Katika 2 Wakorintho 5:15, anaandika, Kristo alikufa kwa ajili ya wote ili wale wanaoendelea kuishi wasiishi tena kwa ajili yao wenyewe bali kwa ajili yake yeye ambaye alikufa na kufufuliwa kwa ajili yao. Shauku ya Paulo ilikuwa wazi kuchochea mwitikio wa upendo kwa upendo, uzima kwa uzima kwa neema ya Mungu iliyoonyeshwa katika Yesu na kifo chake cha kujitoa. Maisha ya utiifu kwa mafundisho ya Yesu na maonyo ya Mtume na kugeuzwa kufanana na Kristo, kwa ufupi, maisha ya kuzaa matunda mazuri, hayatolewi ili kupata kibali cha Mungu bali lazima yatolewe kama itikio la shukrani kwa upendeleo wa Mungu.

Kuzingatia neema na jibu huongoza hatimaye kwenye ufahamu kamili wa maana ya kuokolewa na kuhesabiwa haki kwa neema. Tunaporuhusu upendeleo wa Mungu na karama ziwe na matokeo yake kamili ndani yetu, na kuchochea mwitikio wa shukrani, unaoongozwa na Mungu, maisha yetu yanabadilishwa kutoka ndani hadi nje tunapoelekezwa zaidi na shukrani kwa Mungu kuliko kutafuta utimilifu wa nafsi. Neema ya Mungu inapokuwa na njia yake kamili na sisi, tutasimama mbele za Mungu na Mwana-Kondoo, tukionyesha hali ya Kristo kutoka ndani, iliyojaa matunda ya kumtolea bwana na ambayo kwayo tutapata sifa yake ya fadhili.

Mioyo yetu iliyopotoka imefanywa kuwa thabiti kwa kuongozwa na Mungu tena na tena kwa kukumbuka faida za Mungu na uaminifu na uaminifu karama hizo huchochea ndani yetu. Hiyo ndiyo maana ya moyo kufanywa kuwa salama au imara kwa neema, kama vile mwandishi wa Waebrania anavyotangaza katika sura ya 13, mstari wa 9. Mwandishi wa Waebrania, kama mwanatheolojia wa Ujerumani Dietrich Bonhoeffer, ana mzio wa kuhubiri neema ya bei nafuu au, labda bora zaidi, shukrani ya bei nafuu. Kuhubiri kwa njia hiyo hakufanyii makutaniko yetu utumishi wowote mzuri.

Kuhubiri Waebrania kunatutia changamoto kuyapa makutaniko yetu fursa za kuitikia kwa heshima kwa Mungu utumishi wetu na utii wetu, kujua kikweli mtazamo wa hali ya juu wa shukrani kwa kutoa itikio la shukrani, na kugundua uungwana, kujistahi, hisia ya uadilifu wa Kikristo ambayo inaweza kuja kwa kuitikia ukarimu wa Mungu kwa moyo kamili. Kuruhusu shukrani hii kwa Mungu kukua ndani yetu, kuruhusu shukrani hii kuunda maisha yetu, inaahidi kuleta ushirikiano kwa yote tunayofanya na yote tunayopata. Sehemu zote za maisha yetu huja pamoja katika kuakisi dansi hiyo nzuri ya duara ya neema tunapotembea katika ufahamu wa kupokea kutoka kwa Mungu na kurudisha shukrani kwa Mungu kupitia heshima na huduma yetu na kushiriki kwetu kile ambacho Mungu ametupa sisi kwa sisi.

Na neno la nne ambalo mwandishi wa Waebrania hangetutaka tulipuuze bali tushughulikie kikamilifu ni hili, msisahauane. Neno hili linatuleta kwenye rasilimali nyingine muhimu ambayo Mungu ametupa ili tuweze kukimbia mbio kwa uvumilivu na kufikia lengo lake, na rasilimali hiyo ni kila mmoja. Mwandishi wa Waebrania alijua jinsi ilivyo muhimu kwetu kujiwekeza wenyewe kwa wenyewe, na kufanya kanisa kuwa jumuiya ya usaidizi, kutia moyo, na uwajibikaji.

Ni kwa njia hii tu ndipo sisi wenyewe tutapata utegemezo unaohitajika ili kukomaa kama wanafunzi. Sisi sote na watu wote katika makutaniko yetu ni washirika pamoja na Kristo na washirika katika wito wa mbinguni, tukiwa na changamoto ya kutunzana kama washirika, tukijitahidi kusonga mbele pamoja. Hatupaswi tu kujihadhari na mashambulio ya hali ya kutoamini mioyoni mwetu wenyewe bali pia kukesha ili hali ya kutoamini isije ikaingilia mioyo ya wanafunzi wenzetu katika sura ya tatu, mstari wa 12.

Sote tunaambiwa tuogope asije mmoja wetu akafikiri kuwa ni sawa kuacha kufikia lengo lililoahidiwa la Mungu katika sura ya nne, mstari wa kwanza. Sisi sote tunapaswa kufanya kazi ili kuhakikisha kwamba kila mmoja wa dada na kaka zetu anaweka mioyo yao juu ya thawabu inayotolewa kwa utii mwaminifu ili mtu yeyote asipungukiwe na kibali cha Mungu katika Waebrania 12:15 . Dhidi ya mafuriko ya jumbe zingine kutoka kwa majirani zetu, tunapaswa kuimarisha kujitolea kwa kila mmoja wetu kwa njia ya Kristo, tukisaidiana kwa matendo ya upendo na kushiriki.

Tunarithi manufaa na wajibu wa familia, kwa sababu ya kutiana moyo, utegemezo, na usaidizi katika njia ya ukamilifu, hata tunapopokea kitia-moyo hiki, usaidizi, na usaidizi kutoka kwa wanafunzi wenzetu katika sehemu zetu za uhitaji na kushindwa. Mhubiri anapinga uwongo wa kitamaduni wa kisasa kwamba dini ni jambo la kibinafsi. Mapambano yetu ya kiroho ni biashara ya dada na kaka zetu katika Kristo, na sisi, kwa upande wetu, tunawiwa nao kibali cha kutoa zawadi zetu wenyewe za kutia moyo, onyo, na usaidizi.

Tunahitaji kusaidiwa ikiwa macho na akili zetu wenyewe zitakazwa mahali ambapo shangwe ya kweli inaweza kupatikana. Mikutano ya darasa ya John Wesley ilikuwa jaribio la kupendeza katika mshipa huu, ikileta pamoja vikundi vidogo vya waumini waliojitolea ambao walisaidiana kubaki waaminifu kwa ahadi ambazo walikuwa wamejiwekea, wakihimizana kupenda kile ambacho Mungu aliamuru na kutamani kile ambacho Mungu aliahidi zaidi ya vikengeusha-fikira vyote vya muda na mara kwa mara katikati ya ukosoaji kutoka kwa watu wa nje. Kuibuka kwa huduma za vikundi vidogo katika makanisa mengi au vikundi vya uwajibikaji vilivyoundwa kwa kushirikiana na huduma za parachurch, kwa njia nyingi, hutoa kwa usahihi aina ile ile ya usaidizi, mwelekeo, na usaidizi ambao mwandishi wa Waebrania anaweka mbele yetu kama hitaji la kukamilisha mbio zetu.

Hii pia ni njia ambayo desturi ya ukarimu inasalia kuwa hitaji muhimu katika makanisa yetu tunapofungua nyumba zetu kama mahali pa ukuaji wa kiroho na usaidizi na kama msingi wa misheni na ufikiaji. Kuna njia nyingi ambazo kila parokia anaweza kutoa mchango muhimu kwa uwezo wa mwingine wa kumshikilia Mungu katikati ya shida, majaribu, au usumbufu tu. Wakristo wengi ni wepesi wa kusema kuhusu athari za mkono wa Mungu katika maisha yao, lakini katika kila mmoja wetu, Mungu ameandika ushuhuda wa wema wa Mungu, kutegemewa, na kutegemewa.

Ushuhuda huu haujaandikwa kwa manufaa ya mtu binafsi tu bali pia kwa ajili ya kutia moyo wengine. Tunawezaje kutoa changamoto kwa makutaniko yetu kusitawisha hali inayohimiza kutafakari na kushiriki alama hizo za kibali cha Mungu katikati yetu? Na tunapewa changamoto ya kuwapa changamoto ya kwenda mbele zaidi, tukifanya kazi ili kukabiliana na udanganyifu na sauti ya dhambi daima. Tatizo la kudanganywa ni kwamba hatuwezi kufanya kazi kwa njia yetu wenyewe kurudi kwenye njia iliyo wazi ya kufikiri.

Wakati fulani katika matembezi yetu, tutahitaji dada au kaka kutusaidia kuona dhambi jinsi ilivyo, na hivyo tunaitwa kutoa zawadi hii kwa kila mmoja wetu pia. Wakati dada au kaka yuko katika hatari ya kutupa uadilifu wa matembezi yake na thawabu za milele kwa ajili ya raha ya muda ya dhambi, tunaweza kumsaidia dada huyo au kaka kurejesha maono yake, sawa na vile tutakavyohitaji usaidizi huo wakati fulani katika matembezi yetu wenyewe pia. Mhubiri wa Waebrania anaelekeza usikivu wetu kwa wale dada na kaka ambao jamii imewalenga zaidi kama wapotovu.

Hili linajitokeza hasa katika 10, mistari ya 32 hadi 34, na katika sura ya 13, mistari wa 3. Kutaniko pekee ambalo liko tayari kutegemeza washiriki wake kwa upendo wa kindugu, rasilimali, na sala chini ya hali kama hizo ndilo linaloweza kudumisha uaminifu-mshikamanifu na imani ya wafuasi wake na kuonyesha kwamba mahakama ya maoni ya jamii si, baada ya yote, hukumu ya mwisho ya thamani ya mtu fulani. Changamoto hii inachukua uharaka na maana mpya wakati makanisa ya Magharibi yanapofahamu mahitaji ya dada na kaka zetu ulimwenguni kote, haswa katika nchi ambazo Ukristo ni dini iliyozuiliwa, na kama njia tuliyo nayo ya kuwahimiza na kuwaunga mkono inaongezeka. Tunapokua kufikiri duniani kote katika maeneo mengi, ufafanuzi wetu wa kanisa na familia ya Mungu unahitaji kukua pia.

Baadhi ya hatua katika eneo hili ni moja kwa moja. Chukua wakati wa kujifunza kuhusu hali ngumu ya dada na ndugu zetu Wakristo katika mataifa mengine. Vunja ukimya katika nchi yetu.

Kuongeza ufahamu wa umma juu ya mateso ya kidini. Omba. Fanya unafuu wa Wakristo wanaoteswa na familia ambazo wafia imani huziacha sehemu ya misheni na kazi ya msaada ya kutaniko lako.

Miongo mitatu iliyopita, mwenzangu wa zamani katika Seminari ya Kitheolojia ya Ashland alijitolea kuwasiliana mara kwa mara kibinafsi na mmisionari mmoja nchini Nigeria, akiwasiliana zaidi kupitia barua pepe. Kwa njia hii, aliweza kutumika kama mtu wa rasilimali kwa mhudumu katika eneo ambalo waongofu na kuwa Wakristo walikuwa wakikabili mateso ya kikatili. Aliweza kuombea mahsusi mahitaji ya waongofu hao walipojitokeza, kutoa faraja kwa mhudumu huyu, na kuwa tayari kusikia mahitaji maalum na kuratibu juhudi za kukidhi mahitaji hayo wakati wowote msaada kama sauti ya umma au rasilimali za nyenzo kutoka nje zilihitajika.

Hakuna Mkristo hata mmoja ambaye, kwa njia hizi, angeondoa mateso ya Wakristo ulimwenguni, lakini ikiwa kila moja ya makutaniko yetu yangejitolea kusaidia jumuiya moja ya Kikristo inayokabili mateso mahali fulani ulimwenguni, iwe kupitia kwa mmishonari, mawasiliano kutoka kwa jumuiya hiyo, kwa mfano, mwanafunzi wa kimataifa anayerudi nyumbani, hatua ya kwanza kubwa itakuwa imechukuliwa. Mwandishi wa Waebrania alitambua kwamba watu watahatarisha kulingana na rasilimali zao. Ikiwa Mkristo mmoja-mmoja anajua kwamba washiriki wengine wa kanisa wamejitolea kikamilifu kutafuta ustawi wake, je, mwamini huyo hataweza kuhatarisha kiwango cha uaminifu na uwazi ambacho kinaruhusu ukuaji wa kina wa kibinafsi na wa kiroho kutokea? Na akijua kwamba mali za kundi zima la waamini ziko nyuma yake, anaweza kuwezesha kufanya upainia katika huduma gani muhimu? Ujasiri ulioje katika jina la imani.

Tunapokimbia mbio zilizowekwa mbele yetu, hatukimbii katika mashindano na waumini wengine. Hatukimbii katika vichochoro vyetu vidogo vilivyowekwa alama mbali na vichochoro vya wengine. Tunakimbia pamoja, tukiwa tumeshikana mkono,

tukiinamia chini ili kuwainua wale wanaojikwaa, tukiinua mikono yetu sisi kwa sisi tunapojikwaa, tukisaidia kutegemeza waliojeruhiwa, tukiweka mikono yetu juu ya mabega ya mtu mwingine.

Katika mbio hizi, ni mapenzi ya bwana wa michezo kwamba wote ambao wameanza kumaliza na kumaliza vizuri.